

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Mf.I.40.070/2023/4.

A felperes:

felperes neve (címe)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Lengyel Zsolt ügyvéd (címe)

Az alperes:

alperesi szervezet neve (címe)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Abonyi Rita Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: dr. Abonyi Rita, címe)

A per tárgya:

Rendkívüli felmentés jogellenessége, egyéb igények

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Kecskeméti Törvényszék, 4.M.70.037/2023/32.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés sorszáma:

Felperes, 4.M.70.037/2023/34.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését megváltoztatja az alábbiak szerint:

A felperes által az alperesnek fizetendő perköltség összegét 508 000 (ötszáznyolcezer) forintra leszállítja.

Mellőzi a perköltség megfizetésének teljesítési határidejére vonatkozó rendelkezést.

Az ítéltábla elrendeli, hogy a felperes a fenti perköltség összegét az alperes részére 11 havi részletben fizesse meg.

Az első törlesztőrészlet 2024. május 15. napjáig esedékes, ezt követően minden hónap 15. napjáig kell a részletet teljesíteni.

Az első 10 havi részlet összege részletenként 50 000 (ötvenezer) forint, az utolsó havi részlet összege 8 000 (nyolcezer) forint.

Az ítéltábla megállapítja, hogy egyetlen részlet elmulasztása esetén a teljes tartozás egyösszegben esedékessé válik.

Az ítéltábla megállapítja, hogy a 15 000 (tizenötezer) forint másodfokú eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 3 242 015 forint felmentési időre járó távolléti díj és 926 290 forint végkielégítés, valamint ezen összegek után 2023. január 14. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére; továbbá, hogy az alperes a 2023. január 18. napján kelt írásbeli figyelmeztetését elsődlegesen helyezze hatályon kívül, másodlagosan állapítsa meg annak semmisségét.

[2] Kérte továbbá az alperes perköltségben történő marasztalását, amelynek mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rend.) 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján 100 000 forint ügyvédi munkadíjban, valamint tárgyalásonként 20 000 forintban kért megállapítani azzal, hogy a jogi képviselője áfa fizetésére nem köteles.

[3] Az alperes ellenkérelme a felperes kereseti kérelmeinek elutasítására irányult.

[4] Kérte továbbá a felperes perköltségben történő marasztalását, amelynek mértékét az IM rend. 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján kérte megállapítani.

Csatolta a 2023. április 13. napján kelt ügyvédi megbízási szerződés megbízási díjra vonatkozó kivonatát, amely szerint „a kölcsönösen kialakított ügyvédi megbízási díj 300 000 forint + Áfa, mely a jelen megbízási szerződés alapján kiállított számla szerint utalással kerül megfizetésre, amely tartalmazza az eljárás jogerős befejezéséig valamennyi beadvány megírását és valamennyi konzultációt, felkészítést, továbbá Megbízót terheli további 100 000 forint + Áfa díj, amely valamennyi megtartott tárgyalást követően kiállított számla alapján esedékes.”

[5] A 2023. május 31. napján megtartott perfelvételi tárgyaláson a felperesi jogi képviselő perköltsége mértékét a megbízási szerződésre hivatkozással egyszeri 300 000 forintban és tárgyalásonként 100 000 forint áfával növelt összegben jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság döntése és jogi indokai

[6] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 762 000 forint perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt 260 100 forint eljárási illeték az állam terhén marad.

[7] Az írásbeli figyelmeztetés kapcsán ítélete indokolásában kifejtette, hogy az, mint a munkavállaló figyelmének felhívása a kifogásolt viselkedésre nem minősült hátrányos következménynek, szankciónak, ezért nem csak a semmisségének, hanem annak jogellenességének megállapítására sem volt mód.

[8] Megállapította továbbá, hogy a felperes tiszteletlen viselkedése, munkatársaihoz való hozzáállása, emberi magatartása 2023. január 23-án azt a szintet érte el, hogy az alperes jogszerűen élt a rendkívüli felmentéssel, annak indoka valós, világos és okszerű volt, mindezekre figyelemmel a bíróság a felperes keresetét elutasította.

[9] A teljes egészében pervesztes felperest a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét az IM rend. 2. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozással beadványaiért 300 000 forint egyösszegű ügyvédi munkadíjban, valamint tárgyalásonként 100 000 forint, a három tárgyalás után további 300 000 forint, mindösszesen 600 000 forint + áfa összegben állapított meg.

A felperes fellebbezése és az alperes ellenkérelme

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést annak részbeni megváltoztatása és a perköltség összegének 279 400 forintra történő leszállítása, valamint az másodfokú bíróság által megállapított elsőfokú perköltség részletekben történő teljesítésének engedélyezése iránt oly módon, hogy havi 50 000 forintban vállalta a teljesítést, minden hónap 15 napjáig bezárólag. Perköltsége megállapítását nem kérte.

[11] A másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkört nem jelölte meg, megsértett jogszabályhelyként hivatkozott az IM rend 2. § (1) bekezdés a) pont és (2) bekezdésére; valamint a Pp. 344. § (2) bekezdésére.

[12] Fellebbezésének indokolásában előadta, hogy az alperes egy ellenkérelmet, két viszontválaszt terjesztett elő, bírói felhívásra iktatókönyvet és petíciót csatolt, valamint a felperes bizonyítási indítványára észrevételt tett, ezen felül három tárgyaláson vett részt. Ezek közül az elsőt a felperest, valamint az alperes törvényes képviselőjét, a másodikon három tanút, míg a harmadik tárgyaláson további két tanút hallgatott meg az elsőfokú bíróság.

[13] Álláspontja szerint az alperes jogi képviselője által kifejtett ügyvédi tevékenység ellenértékeként a konzultáció, az ellenkérelem, valamint a két viszontválasz elkészítéséért alkalmanként 30 000 forint + áfa a reális ügyvédi munkadíj, a bírói felhívásra történő iratsatolásért külön munkadíj nem illeti meg az alperesi jogi képviselőjét, a felperes bizonyítási indítványra tett pársoros észrevételéért pedig legfeljebb 10 000 forint + áfa a megfelelő ellenérték, így mindösszesen 130 000 forint + áfa összeg lenne arányos ügyvédi tevékenységért járó díjazás.

A tárgyalásonként felszámított 100 000 forint + áfa ügyvédi munkadíjat is eltúlzottnak értékelte, annak összegét tárgyalásonként legfeljebb 30 000 forint + áfa összegben kérte megállapítani.

Egyebekben a felperesi jogi képviselő által előterjesztett ügyvédi munkadíjhoz képest is aránytalannak minősítette az alperes által megjelölt összegeket.

Mindezek tekintettel az alperesnek járó ügyvédi munkadíj mértékét 220 000 forint + áfa, mindösszesen 279 400 forintban kérte megállapítani.

[14] A részletfizetés engedélyezése iránti kérelem körében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 344. § (2) bekezdését megsértve a felperes méltányos érdekeire tekintettel nem engedélyezett részletfizetést a perköltség megfizetésére, aminek összegű teljesítésére az óvónőként dolgozó felperes havi jövedelméből nem képes.

[15] Előadta, hogy a felperes havi nettó jövedelme 280 654 forint.

Rendszeres kiadásként jelölte meg a 40 063 forint (pénzintézet neve)-nek fizetendő jelzáloghitel törlesztést, a 18 324 forint életbiztosításra fizetett biztosítási díjat, az 5 000 forint garázsbérleti díjat, a 8 880 forint (szolgáltató neve) előfizetést. Előadta, hogy a lakóhelyeül szolgáló ingatlanon felmerülő rezszi kiadások további részét férje fizeti, akivel azonban elkülönülten gazdálkodnak.

(gyermek 1 neve) utónevű lánya egyetemi tanulmányokat folytat, amelyet havonta 50 000 forinttal támogat.

(gyermek 2 neve) utónevű lánya rezszi és közös költség kiadásait 2023. október hónapban 40 907 forinttal támogatta.

Élelmiszerre, háztartási cikkekre, benzinre 143 932 forint kiadása merül fel, amely a ruházati kiadásokat nem tartalmazza.

2023 októberében összesen 308 106 forint kiadása merült fel, ez azonban havonta 20-40 000 forinttal kevesebb szokott lenni.

Csatolta a jövedelemigazolását, (gyermek 1 neve) utónevű lánya hallgató jogviszony igazolását, 2023 október havi folyószámla kivonatát.

[16] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, a felperes részletfizetési kérelmének elutasítását kérte. Perköltsége megállapítását nem kérte.

[17] Hivatkozott az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 30. § (1) bekezdésének rendelkezésére, amely szerint a felek megbízási díjban szabadon állapodnak meg, a felek költségátalány alkalmazását is kiköthetik. Erre tekintettel 2023. április 13. napján az alperes és jogi képviselője között megbízási szerződés jött létre, amelyben – a perben csatolt kivonat szerint – egy egyszeri 300 000 forint + áfa összegű díjban, továbbá tárgyalásonként 100 000 forint + áfa összegben állapodtak meg. Az elsőfokú bíróság ez alapján állapította meg a három megtartott tárgyalás után a 300 000 forint + áfa összeget a tárgyaláson történő jelenlét díjaként.

[18] Kiemelte, hogy a felperes egyetlen beadványában sem kifogásolta megbízási díj mértékét, továbbá a perben végzett jogi tevékenységet sem sorolta fel teljeskörűen, így azt nem vette figyelembe, hogy három alkalommal is bírói felhívás nélkül csatolt a felperes további beadványokat, amelyekre az alperes jogi képviselőjének a tárgyalás elején szóban kellett reagálnia. Nem rögzítette továbbá azt sem, hogy a perfelvételi tárgyalás alatt keresetét módosította, amely újabb érdemi ellenkérelem benyújtását tette szükségessé. Ezekkel maga növelte a perköltséget.

[19] A kikötött munkadíj álláspontja szerint nem minősül eltúlzottnak, a három időigényes tárgyaláson történő részvétel ténybeli és jogi felkészülést is igényelt, az alperes jogi képviselőjének tárgyalásonként oda-vissza 170 kilométert is meg kellett tenni.

A felperes a keresetet maga nyújtotta be, egyezséget nem kívánt kötni, így a keresetindítással és a perveszteséggel járó anyagi következményeket is neki kell viselnie.

[20] A részletfizetés engedélyezése iránti kérelem kapcsán arra hivatkozott, hogy eljárási szabálysértés az elsőfokú bíróság részéről nem történt figyelemmel arra, hogy ilyen irányú kérelmét csak a fellebbezési eljárásban terjesztette elő, egyebekben annak indokoltságát alátámasztó körülmények semmilyen méltányosságot nem alapoznak meg.

[21] Rámutatott, hogy a felperes előadása szerint havi nettó fizetése 280 564 forint, amelyhez képest rendszeres havi kiadásainak összege 308 106 forint és további „nem rendszeres” 143 932 forint, amelybe a ruházkodás költségeit nem számolta bele. Havi nettó keresményét a kiadásai jelentősen meghaladják, amely kétségesse teszi a havi fizetés állított összegét.

Hivatkozott továbbá arra, hogy a pedagógusok új életpályájáról szóló 2023. évi LII. törvény 98. § és 102. §-a alapján a felperes bruttó bére 2024. január 1. napjától nem lehet kevesebb 550 000 forintnál, a felperes nem nyilatkozott a vele egy háztartásban lévő férje jövedelméről, pusztán állította, hogy elkülönülten gazdálkodnak, de ezt nem igazolta. Felperes férje mesterpedagógus és igazgató, akinek az új szabályozása alapján bére minimum bruttó 630 000 forint + igazgatói pótlék lesz. Ezen bérezés mellett a felperes képes a tartozás egyösszegű megfizetésére.

(gyermek 2 neve) utónevű gyermeke 40 000 forintos támogatása kapcsán hivatkozott arra, hogy lánya dolgozik, nem szorul támogatásra, illetve a felperes nem adott elő olyan okot, hogy miért szükséges támogatni őt. Nem igazolta továbbá (gyermek 1 neve) utónevű lánya tandíjának összegét sem, továbbá arról sem nyilatkozott, hogy lányai édesapja hozzájárul-e és ha igen milyen összeggel a gyermekek anyagi támogatásához.

[22] Mindezek alapján nem áll fenn olyan körülmény, amely indokolná a részletfizetésre való jogosultságot, így ez alapján kéri annak elutasítását.

Az ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[23] A fellebbezés részben alapos.

[24] A Pp. 370. §-a szabályozza a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörének korlátait. E rendelkezés (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2)-(4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolhatja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. Ez azt jelenti, hogy a 371. § (1) bekezdésében foglaltak miatt korlátnak minősül – egyebek mellett – hogy a fellebbező milyen konkrét döntést kér a másodfokú bíróságtól atekintetben, hogy azt mennyiben változtassa meg, vagy helyezze hatályon kívül az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezését vagy részét és ezt milyen okból tegye, továbbá, hogy a fellebbező milyen anyagi, illetve eljárási jogszabálysértést jelöl meg fellebbezése alapjául. Azzal tehát, hogy a fellebbező milyen határozott kérelmet és milyen indokkal ad elő, egyúttal kijelöli a másodfokú bíróságtól kért felülbírálat tárgyát és körét. Emellett lényeges korlátot jelent az is, hogy a Pp. 369. §-a meghatározza, a felülbírálati jogkör milyen keretek között gyakorolható.

[25] A felperes fellebbezésében a másodfokú bíróságtól gyakorolni kérte felülbírálati jogkört nem jelölte meg, szabad szöveges indokolásából kitűnően a Pp. 369. § (1) bekezdése szerinti eljárásjogi felülbírálatot kért, amelynek tárgyát a felperes által alperesnek fizetendő perköltség összegszerűsége [Pp. 376. § (3) bekezdés b) pontja], valamint a perköltség

teljesítési határideje és annak részletekben történő teljesítése képezte [Pp. 376. § (3) bekezdés c) pontja].

[26] Az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a teljes egészében pervesztes felperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni az alperes felmerült perköltségét. Szintén helyesen jutott arra a megállapításra, hogy az alperes perköltségként – a közöttük létrejött megbízási szerződésre figyelemmel – az IM rend. 2. § (1) bekezdés alapján a megbízási szerződésben kikötött munkadíj, valamint a tárgyalásokon történő megjelenésért jelenléti díj együttes összegét számíthatja fel.

[27] Az ítéltábla egyetért az elsőfokú bírósággal atekintetben is a pertárgy értékére, az alperesi jogi képviselő által benyújtott ellenkérelemre, viszontválaszokra, valamint az azt nyilvánvalóan megelőző konzultációkra és egyeztetésre is figyelemmel ezen tevékenységekért a megbízási szerződés kivonatban feltüntetett 300 000 forint + áfa eltúlzottnak nem minősül.

[28] Ugyanakkor az ítéltábla nem ért egyet az elsőfokú bíróság értelmezésével a megbízási szerződés tárgyalások után járó díjazása tekintetében. A becsatolt megbízási szerződés kivonat [4] bekezdésben felhívott szövege alapján a felek a megbízási díjat két, egymástól jól elkülönülő tevékenységért járó, de fix összegben állapították meg. Egyszer 300 000 forint + áfa összegben, amely az eljárás jogerős befejezéséig üggyel összefüggésben keletkező valamennyi beadvány megírásának, konzultációnak, felkészítésnek az ellentételezését képezte, másrészt 100 000 forint + áfa összegben, amely „valamennyi megtartott tárgyalás” ellenértékét foglalta magában. Ezt támasztja alá, hogy mind a megbízási szerződés kivonat mindkét összeg kapcsán kifejezetten tartalmazza a „valamennyi” kitélt.

Az ítéltábla álláspontja szerint a megbízási szerződés kivonatának helyes értelmezése szerint az alperes jogi képviselőjét nem tárgyalásonként, hanem valamennyi tárgyalás után illeti meg további 100 000 forint + áfa megbízási díj.

[29] Helytállóan hivatkozott arra az alperes, hogy az ügyvédi munkadíj tekintetében a felek megbízási díjban szabadon állapodhatnak meg, a felek költségátalány alkalmazását is kiköthetik. Az alperes a létrejött megbízási szerződés alapján az ügyvédi munkadíj összegét az IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozással kérte megállapítani, így az ítéltábla annak összecszerűségét kizárólag a megbízási szerződésben foglaltak alapján állapíthatta meg.

[30] A fent kifejtettekre tekintettel az ítéltábla a megbízási szerződés szövegszerű értelmezését követően a megbízási díjat 300 000 forint + áfa, valamint 100 000 forint + áfa, mindösszesen tehát 400 000 forint + áfa összegre leszállította.

[31] A felperes fellebbezésének másik iránya a jogerős döntésben megállapításra kerülő elsőfokú perköltség részletekben történő teljesítésére irányult. Mivel a felperes az ítélet meghozatala után, de még a jogerőre emelkedés előtt terjesztette elő részletfizetés iránti kérelmet, egyben támadta a perköltség mértékére vonatkozó rendelkezést is, azt az ítéltábla a Pp. 110. § (3) bekezdése alapján az ítélet teljesítési határidővel kapcsolatos döntése elleni fellebbezésnek is tekintette. Erre tekintettel a felperes kérelmének elbírálása szempontjából nincs annak jelentősége, hogy azt csak a fellebbezési eljárásban terjesztette elő.

[32] A részletekben történő teljesítésről való döntés szempontjai megegyeznek a tizenöt naptól eltérő teljesítési határidő meghatározásakor követett szempontokkal. Ennek értelmében, ha ez a felek méltányos érdekeinek mérlegelése alapján, illetve a kötelezettség természete miatt indokoltnak mutatkozik, a bíróság a határozatában tizenöt napnál rövidebb vagy hosszabb teljesítési határidőt is megszabhat, vagy elrendelheti a kötelezettségnek részletekben történő teljesítését is [Pp. 344. § (2) bekezdés].

[33] A részletfizetés engedélyezése iránti kérelmet körültekintően, az ellenérdekű felek oldalán felmerülő valamennyi szempont együttes mérlegelésével kell elbírálni. A kötelezettség teljesítési határidejének megállapításakor az eset összes körülményeit kell figyelembe venni. Döntő tényező lehet a követelés jogcíme, rendeltetése, a felek helyzete és perbeli magatartása is [PK 187. szám]. A felek méltányolható érdekei körében kiemelt jelentőséget kell tulajdonítani a kérelmező jövedelmi és vagyoni viszonyainak, a jogosult oldalán pedig a teljesítéshez fűződő érdeknek. Nem mellőzhető annak értékelése, hogy mikor, milyen okból keletkezett a tartozás, a kötelezett mutatott-e önkéntes teljesítésre hajlandóságot, illetőleg a felajánlott részletek mellett a követelés teljes megtérülése az eredeti teljesítési határidőt milyen időtartamban növeli meg.

[34] Az ítéltábla a rendelkezésre álló adatok alapján azt állapította meg, hogy a felperes anyagi és jövedelmi helyzetére, az őt terhelő kiadásokra is figyelemmel az alperest megillető 508 000 forintos perköltség egyösszegben történő teljesítése a felperes számára aránytalan terhet jelentene. A rendelkezésre álló adatok alapján a felperes jövedelemével közel egyező összegű kiadásai keletkeznek, még abban az esetben is, ha a (gyermek 2 neve) utónevű gyermek támogatására fordított összeget – annak önálló jövedelme okán – figyelmen kívül hagyjuk. Megjegyzendő továbbá, hogy az alperes tévesen értelmezte ellenkérelmében a felperesi kiadásokat, hiszen 308 106 forintos összeg már magában foglalja a 142 932 forintos összeget is, egyebekben pedig a felperes hivatkozása szerint kiadásai 20-40 000 forinttal alacsonyabbak szoktak lenni, így a havi fizetése összegét ezen körülmények nem teszik kétségessé. Az elkülönült gazdálkodás kapcsán rámutat az ítéltábla, hogy a felperesi kiadások alapján egyértelműen megállapítható, hogy egyetlen szolgáltatót leszámítva az ingatlanl kapcsolatosan felmerülő rezsiköltségek, valamint esetleges további kiadások a felperes állításával ellentétben nyilvánvalóan házasátarsa közreműködésével tud csak teljesíteni.

[35] A fentieket összességében értékelve az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a havi 50 000 forintos törlesztőrészletek a felperes megélhetését nem veszélyeztetik, ugyanakkor az alperes jogos érdekébe tartozóan biztosítja a törlesztőrészletek folyamatos, kockázatok nélküli megfizetését, mindezek mellett aránytalanul nem sérti az alperes, mint jogosult oldalán a teljesítéshez fűződő érdeket.

[36] Mindezekre tekintettel az ítéltábla a Pp. 344. § (2) és (3) bekezdésében foglaltak alapján az ítéltábla az 508 000 forint perköltség részletekben történő teljesítését rendelte el azzal, hogy az alperes jogos érdekének megóvása érdekében kimondta, hogy egyetlen részlet elmulasztása esetén a teljes tartozás egyösszegben esedékessé válik.

[37] A fent kifejtettek alapján az ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezéseit nem érintve, megfellebbezett rendelkezését megváltoztatva a felperes által az alperesnek fizetendő perköltség összegét leszállította, amelynek megfizetésére részletekben történő teljesítést rendelt el.

[38] A perköltség elleni fellebbezés tekintetében a pernyertesség-pervesztesség aránya közel azonos volt, míg a teljesítési határidő tekintetében a felperes teljes egészében pernyertesnek minősül, azonban a felperest a Pp. 525. § alapján megillető munkavállalói költségkedvezményre, valamint az alperest megillető személyes illetékmentességre figyelemmel a fellebbezett másodfokú eljárási illeték az állam terhén marad. [Pp. 95. § (1) bekezdés, 101. § (1) bekezdés, 102. § (6) bekezdés; az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pont, 39. § (1) bekezdés, 46. § (1) bekezdés, 48. §].

[39] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (3) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[40] Az ítélet ellen a Pp. 365. § (2) bekezdésében foglaltak alapján fellebbezésnek helye nincs.

Szeged, 2024. április 10.

Dr. Bálint Attila s.k.
a tanács elnöke

Dr. Telegdy Gergely s.k.
előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra s.k.
táblabíró